

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 125/07
28.02.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženih Republike Srbije, Četvrtog opštinskog suda u Beogradu, koju zastupa Republičko javno pravobranilaštvo i PP, čiji je sledbenik BB, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.br.2071/06 od 22.02.2006. godine, u sednici održanoj 28.02.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.br.2071/06 od 22.02.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.3831/93 od 27.10.2005. godine, stavom prvim izreke, konstatovano je da je tužba tužioca AA protiv tuženog PP u ovoj pravnoj stvari povučena. Stavom drugim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se obaveže tužena da tužiocu na ime duga isplati iznos od 1.766.648,27 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2003. godine do konačne isplate, kao i naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 285.000,00 dinara, u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, kao neosnovan.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.br.2071/06 od 22.02.2006. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena je presuda Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.3831/93 od 27.10.2005. godine, u stavu drugom izreke.

Protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Beogradu u zakonskom roku izjavio je reviziju tužilac zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija tužioca nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. st.2. tač.9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema činjeničnom utvrđenju, na kome su zasnovane nižestepene presude, proizilazi da je pravnosnažnom delimičnom presudom Petog opštinskog suda u Beogradu P.br.488/90 od 30.03.1990. godine obavezan tuženi PP da isplati tužiocu iznos od 147.048,00 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 23.09.1989. godine i troškovima parničnog postupka, sve u roku od 15 dana pod pretnjom prinudnog izvršenja. Navedena presuda Prvog opštinskog suda u Beogradu postala je pravnosnažna 25.07.1990. godine, pa kako tuženi sada pok. PP svoju obavezu iz presude nije izvršio, to je tužilac kao izvršni poverilac podneo Četvrtom opštinskom sudu u Beogradu predlog za izvršenje radi naplate novčanog potraživanja na osnovu navedene presude Prvog opštinskog suda u Beogradu, kao izvršne isprave. Četvrti opštinski sud u Beogradu 17.09.1990.godine odredio je predloženo izvršenje rešenjem I br.3427/90, da bi službeno lice Četvrtog opštinskog suda u Beogradu 06.12.1990. godine doneo zaključak o sprovođenju izvršenja popisom, procenom i oduzimanjem stvari u stanu dužnika, tuženog PP, na dan 13.12.1990. godine. Tada je donet zaključak o popisu, proceni i oduzimanju stvari u stanu dužnika u VV. na dan 17.12.1990. godine. Međutim, 18.12.1990. godine dužnik je uložio prigovor koji je Četvrti opštinski sud u Beogradu rešenjem I.br.3427/90 od 11.01.1991. godine odbio kao neosnovan. Odbijena je i žalba dužnika PP kao neosnovana rešenjem Okružnog suda u Beogradu Gž.br.1788/01 od 21.03.1991. godine. Isto tako je utvrđeno da je nakon toga službeno lice Četvrtog opštinskog suda u Beogradu doneo zaključke o popisu, proceni i oduzimanju stvari u stanu dužnika PP, za 04.11.1992. godine, 17.02.1998. godine, 05.03.1993. godine i za 22.03.1993. godine kada je tužiocu kao poveriocu uplaćen ukupan iznos od 1.715.000,00 dinara nakon čega je spis arhiviran 29.03.1993. godine. Znači, da je tužilac u roku od dve i po godine naplatio svoje potraživanje utvrđeno presudom Petog opštinskog suda u Beogradu P.br.488/90.

Zato je predmet ovog spora zahtev tužioca AA da mu tužena Republika Srbija - Četvrti opštinski sud u Beogradu naknadi štetu zbog nepravilnog i nezakonitog rada Četvrtog opštinskog suda u Beogradu kao izvršnog nesprovođenjem prinudnog izvršenja u razumnom roku u doba hiper inflacije.

Nije sporno da prema odredbi člana 25. Ustava Republike Srbije svako ima pravo na naknadu materijalne i nematerijalne štete koju mu nezakonitim ili nepravilnim radom nanese službeno lice ili državni organ ili organizacija koja vrši javna ovlašćenja u skladu sa zakonom. I Zakon o obligacionim odnosima u članu 172. st.1.

propisuje odgovornost pravnog lica za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem licu u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija. Znači, tužena Republika Srbija odgovorna je za štetu nanесenu

stranci u izvršnom postupku nepravilnim i nezakonitim radom suda. Međutim, zakonitost i pravilnost rada suda ocenjuje se prema propisanim pravilima postupka za rad organa i okolnostima slučaja. Tako nezakonitim radom službenog lica ili organa smatra se postupanje suprotno zakonu, drugom propisu ili opštem aktu, kao i propuštanje da se zakon, drugi propis ili opšti akt primeni, a nepravilan rad službenog lica ili organa je činjenje ili nečinjenje protivno uobičajenom i propisanom načinu obavljanja delatnosti koja šteti pravu ili interesima trećeg lica.

Polazeći od prednjeg i utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su i po stanovištu Vrhovnog suda osnovano zaključili da tužena Republika Srbija nije u obavezi da tužiocu naknadi utuženu štetu, jer i po oceni Vrhovnog suda nema nepravilnog i nezakonitog rada Četvrtog opštinskog suda u predmetu I.br.3427/90 pošto je sud postupao na uobičajeni zakonom propisan način u ovom izvršnom predmetu.

Zato je, pravilno i po shvatanju Vrhovnog suda odbijen tužbeni zahtev tužioca, pa nije osnovano isticanje tužioca u reviziji o pogrešnoj primeni materijalnog prava. A, Vrhovni sud primenom člana 405. st.2. ZPP izostavlja detaljnije obrazloženje revizijskih navoda, jer razloge koje su za svoje odluke dali nižestepeni sudovi u svemu kao pravilne, potpune i osnovane prihvata i ovaj sud, a obrazloženjem presude se ne bi postiglo novo tumačenje prava niti doprinelo ujednačenom tumačenju prava.

Sa ovih razloga Vrhovni sud je primenom odredbe člana 405. st.1. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ZS